

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

(hierna: de vreemdeling),

appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Zwolle, (hierna: de rechtbank) van 2 februari 2010 in zaak nr. 09/22967 in
het geding tussen:

de vreemdeling

en

de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris).

1. Procesverloop

Bij besluit van 1 juni 2009 heeft de staatssecretaris een aanvraag van de vreemdeling om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 2 februari 2010, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 2 maart 2010, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De minister van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en aan artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000 voldoet, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. A.B.M. Hent, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. E.K. van Leening, ambtenaar van Staat.

w.g. Hent
lid van de enkelvoudige kamer

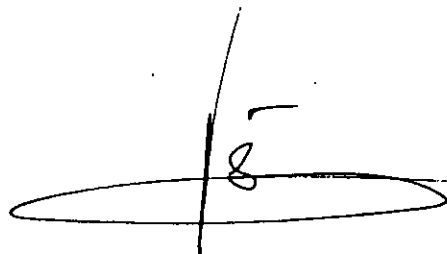
w.g. Van Leening
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 19 april 2010

513-613.

Verzonden: 19 april 2010

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line on the left, a horizontal line across the middle, and a large, stylized '8' or similar character on the right, all enclosed within a horizontal oval shape.

mr. H.H.C. Visser

Uitspraak

AFBANK

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE
nevenzittingsplaats Zwolle

Sector Bestuursrecht, Enkelvoudige Kamer voor Vreemdelingenzaken
Registratienummer: Awb 09/22967

Uitspraak
in het geding tussen:

geboren op
van Iraakse nationaliteit,
IND dossiernummer 9805.30.2006, eiser,
gemachtigde mr. F.K.H. Blom, advocaat te Utrecht;

en

De Staatssecretaris van Justitie,
(Immigratie- en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage,
vertegenwoordigd door mr. L.M. Kloetstra,
ambtenaar ten departemente, verweerder.

1. Procesverloop

Op 24 november 2007 heeft eiser opnieuw een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Bij besluit van 1 juni 2009 heeft verweerder de aanvraag afgewezen. Bij uitspraak van 4 januari 2008 heeft deze rechtbank, nevenzittingsplaats Amsterdam, het door eiser tegen dit besluit ingestelde beroep gegrond verklaard. De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State heeft voormelde uitspraak bij uitspraak van 20 maart 2009 bevestigd.

Bij besluit van 1 juni 2009 heeft verweerder de aanvraag wederom afgewezen. Bij brief van 24 juni 2009 is daartegen beroep ingesteld. Bij brief van 21 juli 2009 is het beroep voorzien van gronden. Op 9 september 2009 en 23 september 2009 zijn nadere stukken ingediend. Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het beroep is ter zitting van 23 december 2009 behandeld. Eiser is verschenen, bijgestaan door de gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

AWB 09/22967

blad 2/3

2. Overwegingen

2.1 Blijkens de gronden van beroep en het verhandelde ter zitting is het geschil beperkt tot de vraag of de weigering om een verblijfsvergunning asiël voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a of b, Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) te verlenen, in stand kan blijven.

2.2 In voormelde – door de Afdeling bevestigde - uitspraak heeft de rechtbank geoordeeld dat sprake is van nieuwe feiten en omstandigheden en dat niet op voorhand is uitgesloten dat het aangevoerde kan afdoen aan het eerdere besluit. Nu aldus sprake is van nova, dient het besluit te worden beoordeeld als ware het een eerste besluit.

2.3 Voor zover thans van belang heeft verweerder in het bestreden besluit overwogen dat eiser niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij te vrezen heeft voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag. Het tijdens de eerste aanvraag naar voren gebrachte relaas is onvoldoende zwaarwegend gevonden voor een geslaagd beroep op vluchtelingschap. Ook met betrekking tot de problemen die eiser heeft gehad met de Koerdische veiligheidsdienst, heeft eiser aangegeven dat hij daarover in de eerdere procedure al heeft gesproken. Verder is een beroep op de algemene situatie en de onvrede die eiser heeft met de economische situatie in zijn land van herkomst niet toereikend om voor vluchtelingschap in aanmerking te komen. Ten slotte heeft eiser niet aannemelijk gemaakt dat hij bij terugkeer in zijn land van herkomst zou moeten gaan samenwerken met terroristen. Voorts heeft eiser niet aannemelijk gemaakt dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan een behandeling die in strijd is met artikel 3 van het (Europees) Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM).

2.4 Eiser heeft bij brieven van 9 en 23 september 2009 een aantal stukken overgelegd die dateren van vóór het bestreden besluit. Nu aldus geen sprake is van feiten en omstandigheden die na het nemen van het bestreden besluit zijn opgekomen, zal de rechtbank deze stukken niet bij de beoordeling van het beroep betrekken.

2.5 De rechtbank is van oordeel dat verweerder in het bestreden besluit en het daarin ingelaste voornemen voldoende draagkrachtig heeft gemotiveerd waarom eiser niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, Vw 2000.

2.6 Het is – mede gelet op hetgeen hiervoor is overwogen – niet aannemelijk dat eiser gegronde reden heeft aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt te worden onderworpen aan folteringen dan wel aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen.

De rechtbank hecht er in dit kader aan op te merken dat eiser ter zitting uitdrukkelijk geen beroep heeft willen doen op artikel 15, aanhef en onder c, van Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft en de inhoud van de verleende bescherming (de Definitierichtlijn).

AWB 09/22967

blad 3/3

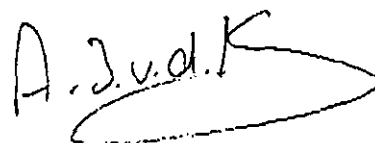
2.7 Er is dan ook geen grond voor het oordeel dat de weigering een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a of b, Vw 2000 te verlenen niet in stand kan blijven. Verweerder heeft dan ook geen aanleiding hoeven zien om terug te komen van zijn eerdere besluit.

2.8 Er bestaat geen aanleiding voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken.

3. Beslissing

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. A.I. van der Kris, rechter, en door deze en H. Blekkenhorst als griffier ondertekend. Uitgesproken in het openbaar op: **02 FEB. 2010**

Afschrift verzonden op: **02 FEB. 2010**

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage.

Artikel 85 Yw 2000 bepaalt in dat verband dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing

VOOR AFSCHRIJF CONFORM
DE GRIFFIES VAN DE
RECHTER VAN 'S-GRAVENHAGE

Berte, Maalsté & Blom
A D V O C A T E N

RAAD VAN STATE
INGEKOMEN

= 2 MRT 2010

ZAAKNR.	2113
AAN:	V3
BEHANDELD: DD:	PAR:

Bezoekadres Utrecht
Vasco Da Gamaaan 11
T 030 707 4112
F 030 707 4113

Correspondentieadres
Postbus 2245
3500 GE Utrecht

Bezoekadres Tilburg
Verdipluin 96
T 013 535 3885
F 013 707 4690

Correspondentieadres
Postbus 2025
5001 CA Tilburg

info@bmbadvocaten.nl
www.bmbadvocaten.nl
BTW NL 8143 29 159 801

Afdeling Bestuursrechtspraak
Van de Raad van State
Postbus 20019
2500 EA 's-Gravenhage

ALSMEDE PER TELEFAX: 070 – 365 1380

Utrecht, 2 maart 2010
Betreft: /Hb asiel 2
Dossier: 20100090
Uw ref.:

HOGER BEROEP VREEMDELINGENZAKEN

De heer _____, geboren op _____ met de Iraakse nationaliteit, (hierna ook te noemen: appelland), te dezer zake woonplaats kiezende ten kantore van Berte, Maalsté & Blom Advocaten te Utrecht (Postbus 2245, 3500 GE Utrecht) van wie mr. Fleur K.H. Blom door hem bepaaldelijk is gevolmachtigd om namens appelland het onderhavige hoger beroep in te stellen, op te stellen, in te dienen en te ondertekenen, geeft eerbiedig te kennen:

Appelland stelt bij deze tijdig hoger beroep in tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle d.d. 2 februari 2010, eveneens verzonden op 2 februari 2010, waarbij het namens appelland ingestelde beroep tegen de beschikking van de Staatssecretaris van Justitie (hierna ook te noemen: verweerder) d.d. 1 juni 2009 ongegrond is verklaard (AWB 09/22967).

Productie 1: kopie uitspraak d.d. 2 februari 2010.

Appelland kan zich met de bestreden uitspraak niet verenigen en formuleert daartoe de navolgende grief:

Berte, Maalsté & Blom**A D V O C A T E N****GRIEF I**

Ten onrechte stelt de rechtbank dat:

'Voor zover thans van belang heeft verweerder in het bestreden besluit overwogen dat eiser niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij te vrezen heeft voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag. Het tijdens de eerste aanvraag naar voren gebrachte relaas is onvoldoende zwaarwegend gevonden voor een geslaagd beroep op vluchtelingenschap. Ook met betrekking tot de problemen die eiser heeft gehad met de Koerdische veiligheidsdienst, heeft eiser aangegeven dat hij daarover in de eerdere procedure al heeft gesproken. Verder is een beroep op de algehele situatie en de onvrede die eiser heeft met de economische situatie in zijn land van herkomst niet toereikend om voor vluchtelingenschap in aanmerking te komen. Ten slotte heeft eiser niet aannemelijk gemaakt dat hij bij terugkeer in zijn land van herkomst zou moeten gaan samenwerken met terroristen. Voorts heeft eiser niet aannemelijk gemaakt dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan een behandeling die in strijd is met artikel 3 van het (Europees) Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM).

Eiser heeft bij brieven van 9 en 23 september 2009 een aantal stukken overgelegd die dateren van voor het bestreden besluit. Nu aldus geen sprake is van feiten en omstandigheden die na het nemen van het bestreden besluit zijn opgekomen, zal de rechtbank deze stukken niet bij de beoordeling van het beroep betrekken.'

De rechtbank gaat er met deze overweging aan voorbij dat appellant reeds in zijn zienswijze d.d. 27 mei 2009 en derhalve voor het bestreden besluit heeft aangegeven dat de stukken die overgelegd zijn bij brieven d.d. 9 en 23 september 2009 onderweg waren. Dit is eveneens naar voren gebracht in het aanvullende beroepschrift d.d. 21 juli 2009 waarin appellant tevens naar voren heeft gebracht dat het in strijd is met de zorgvuldigheid dat verweerder de komst van deze stukken niet heeft afgewacht. Voorts blijkt uit deze stukken o.a. nu juist dat ook na het indienen van zijn derde asielaanvraag er zich feiten en omstandigheden hebben voorgedaan in het land van herkomst van appellant waaruit kan worden afgeleid dat appellant te vrezen heeft voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag en/of een behandeling in strijd met artikel 3 EVRM. Dit blijkt uit de verklaring van het politiebureau van Bakhtiari en de medische verklaring van het Ministerie van Gezondheid. Ten onrechte is de rechtbank hieraan voorbij gegaan. De bestreden beschikking is op dit punt niet met de benodigde zorgvuldigheid tot stand gekomen ofwel onvoldoende gemotiveerd.

Berte, Maalsté & Blom

A D V O C A T E N

MITSDIEN

het de Afdeling Bestuursrechtspraak moge behagen de uitspraak waarvan hoger beroep te vernietigen en te bepalen dat:

- a. het beroep tegen de beschikking van 2 februari 2010 gegrond dient te worden verklaard;
- b. verweerder binnen zes weken na verzending van uw uitspraak een nieuwe beslissing dient te nemen op de asielaanvraag van appellant; en
- c. verweerder te veroordelen in de proceskosten van appellant van zowel het beroep als het hoger beroep.

Hoogachtend,

Mr. Fleur K.H. Blom
Advocaat-gemachtigde

Een kopie van het hoger beroepschrift zond ik heden eveneens naar verweerder:
Immigratie- en Naturalisatiedienst, afdeling PV Den Haag, per telefax: 070 - 779
5506.